

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens rekwiranten heeft het Gerecht ten onrechte vastgesteld dat de door hen geleden schade voortvloeit uit het feit dat zij er niet in zijn geslaagd ACS-bananen in te voeren. Rekwiranten klaagden in wezen dat zij in 1999 en 2000 geen invoercertificaten voor bananen uit derde landen hadden verkregen waarop zij recht hadden op grond van hun referentiehoeveelheid die uitsluitend gebaseerd was op de invoer van bananen uit derde landen. Rekwiranten stellen dat het Gerecht geen rekening heeft gehouden met hun argumenten tot staving van hun schadevordering.

Verzoek van de Raad van State (België) van 27 juni 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen de naamloze vennootschap Glaxosmithkline en de Belgische staat

(Zaak C-296/03)

(2003/C 213/34)

De Raad van State (België) heeft bij beschikking van 27 juni 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 8 juli 2003, in het geding tussen de naamloze vennootschap Glaxosmithkline en de Belgische staat, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Moet de termijn van 90 dagen, gesteld in artikel 6, punt 1, van richtlijn 89/105/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de doorzichtigheid van maatregelen ter regeling van de prijsstelling van geneesmiddelen voor menselijk gebruik en de opnemings daarvan in de nationale stelsels van gezondheidszorg⁽¹⁾, welke termijn met 90 dagen kan worden verlengd, worden beschouwd als een dwingende termijn, zodat na het verstrijken ervan geen enkele beslissing meer kan worden genomen, zelfs niet wanneer een eerste, tijdig genomen beslissing is nietig verklaard?”

⁽¹⁾ PB L 40 van 11.2.1989, blz. 8.

Beroep, op 10 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje

(Zaak C-298/03)

(2003/C 213/35)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 10 juli 2003 beroep ingesteld tegen Koninkrijk Spanje door

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. van Beek en G. Valero Jordana als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje, door niet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen om te voldoen aan richtlijn 1999/22/EG⁽¹⁾ van de Raad van 29 maart 1999 betreffende het houden van wilde dieren in dierentuinen, of althans deze bepalingen niet ter kennis van de Commissie te brengen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Koninkrijk Spanje in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De gestelde termijn voor de omzetting van deze richtlijn in nationaal recht is op 9 april 2002 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 94 van 9 april 1999, blz. 24.

Beroep, op 14 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-302/03)

(2003/C 213/36)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 14 juli 2003 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Van Beek en R. Amorosi als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 1999/22/EG van de Raad van 29 maart 1999 betreffende het houden van wilde dieren in dierentuinen⁽¹⁾, en door die bepalingen in ieder geval niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 9 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;